Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 19. decembra 2013 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (ES) č. 2200/96 — Nariadenie (ES) č. 1432/2003 — Poľnohospodárstvo — Spoločná organizácia trhu — Ovocie a zelenina — Organizácie výrobcov — Podmienky na uznanie vnútroštátnymi orgánmi — Poskytnutie technických prostriedkov potrebných na skladovanie, balenie a uvádzanie výrobkov na trh — Povinnosť organizácie v prípade zverenia jej činností tretím spoločnostiam vykonávať kontrolu týchto spoločností“

Vo veci C-500/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Spojené kráľovstvo) zo 16. septembra 2011 a doručený Súdnemu dvoru 23. septembra 2011, ktorý súvisí s konaním:

The Queen, na návrh:

Fruition Po Ltd

proti

Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis (spravodajca), J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania po pojednávaní z 21. februára 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Fruition Po Ltd, v zastúpení: P. Cusick, solicitor, a H. Mercer, barrister,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: J. Beeko a L. Seeboruth, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci G. Peretz, barrister,

— holandská vláda, v zastúpení: C. S. Schillemans a C. Wissels, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: angličtina.

— Európska komisia, v zastúpení: B. Schima a N. Donnelly, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 23. apríla 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 11 nariadenia Rady (ES) č. 2200/96 z 28. októbra 1996 o spoločnej organizácii trhu s ovocím a zeleninou (Ú. v. ES L 297, s. 1; Mim. vyd. 03/020, s. 55), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 2699/2000 zo 4. decembra 2000 (Ú. v. ES L 311, s. 9; Mim. vyd. 03/031, s. 31, ďalej len „nariadenie č. 2200/96“), a výkladu článku 6 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1432/2003 z 11. augusta 2003, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 2200/96 pokiaľ ide o podmienky na uznanie organizácií výrobcov a predbežné uznanie skupín výrobcov (Ú. v. EÚ L 203, s. 18; Mim. vyd. 03/039, s. 424).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Fruition Po Ltd (ďalej len „Fruition“) a Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health (minister trvalo udržateľného poľnohospodárstva, bezpečnosti potravín a zdravia zvierat, ďalej len „minister“) týkajúceho sa rozhodnutia, ktorým minister odobral tejto spoločnosti postavenie organizácie výrobcov, ktoré jej bolo uznané na základe nariadenia č. 2200/96.

Právny rámec

3 Ustanovenia práva Únie, ktoré sa uplatňujú na konanie vo veci samej, sú upravené v nariadení č. 2200/96 a nariadení č. 1432/2003. Nariadenie č. 2200/96 bolo zrušené a nahradené nariadením Rady (ES) č. 361/2008 zo 14. apríla 2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1234/2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (Ú. v. EÚ L 121 s. 1). Nariadenie č. 1432/2003 bolo zrušené a nahradené nariadením Komisie (ES) č. 1580/2007 z 21. decembra 2007, ktorým sa ustanovujú vykonávacie pravidlá pre nariadenia Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v sektore ovocia a zeleniny (Ú. v. EÚ L 350, s. 1), a toto nariadenie bolo zrušené a nahradené vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 543/2011 zo 7. júna 2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o sektory ovocia a zeleniny a spracovaného ovocia a zeleniny (Ú. v. EÚ L 157, s. 1).

4 Článok 11 nariadenia č. 2200/96 stanovil:

„1. Na účely tohto nariadenia ‚organizácia výrobcu‘ označuje akúkoľvek právnickú osobu:

a) ktorá sa vytvorí z vlastnej iniciatívy pestovateľov nasledujúcich kategórií výrobku, ktoré sú vymenované v článku 1 (2):

i) ovocie a zelenina;

ii) ovocie;

iii) zelenina;

iv) výrobky určené na spracovanie;

v) citrusové plody;

vi) orechy;

vii) huby;

b) ktorej cieľom je najmä:

(1) zabezpečovanie toho, aby sa výroba plánovala a prispôsobovala dopytu, najmä pokiaľ ide o kvalitu a kvantitu;

(2) podporovanie koncentrácie zásob a umiestňovanie na trh tých výrobkov, ktoré vyrobili jej členovia;

(3) znižovanie výrobných nákladov a stabilizácia cien výrobcov;

(4) podporovanie používania metód pestovania, výrobných technológií a metód nakladania s odpadom, ktoré neškodia životnému prostrediu najmä s cieľom ochrany kvality vody, pôdy a rázu krajiny a zachovania a/alebo podpory biodiverzity;

c) ktorej pravidlá združovania požadujú od jej členov výrobcov najmä:

(1) uplatňovanie pravidiel, ktoré prijala organizácia výrobcov, týkajúcich sa informácií o výrobe, výroby samotnej, spôsobu predaja a ochrany životného prostredia;

(2) byť členom len jednej z organizácií výrobcov uvedených pod písmenom a), pokiaľ ide o výrobu daného podniku jednej z kategórií výrobkov, ktoré sú vymenované pod písmenom a);

(3) predávať ich celú výrobu prostredníctvom organizácie výrobcov.

…

(4) môžu poskytovať informácie, ktoré požaduje organizácia výrobcov na štatistické účely, predovšetkým o vysadených plochách, o množstvách úrody, výnosoch a priamych predajoch;

(5) musia platiť finančné príspevky stanovené v ich pravidlách o združení na založenie a doplnenie prevádzkového fondu ustanoveného v článku 15;

d) pravidlá združenia, ktoré stanovujú:

(1) postupy na určovanie, schvaľovanie, zmeny a doplnky pravidiel uvedených v bode c) (1);

(2) stanovenie finančných príspevkov členom, ktoré sú potrebné na financovanie organizácie výrobcov;

(3) pravidlá, ktoré umožňujú členom výrobcom demokraticky kontrolovať svoju organizáciu a jej rozhodnutia;

(4) pokuty za porušenie záväzkov vyplývajúcich z pravidiel združenia, najmä nezaplatenie finančných príspevkov alebo za porušenie pravidiel stanovených organizáciou výrobcov;

(5) pravidlá o prijímaní nových členov, najmä minimálnu dobu členstva a;

(6) pravidlá účtovníctva a rozpočtu, ktoré sú nevyhnutné pre fungovanie organizácie

a

e) ktorá bola uznaná príslušným členským štátom v súlade s odsekom 2.

2. Členské štáty uznajú za organizáciu výrobcov na účely tohto nariadenia všetky skupiny, ktoré sa uchádzajú o takéto uznanie, a to za predpokladu, že:

a) vyhovujú požiadavkám ustanoveným v odseku 1 a poskytnú príslušné doklady vrátane dôkazu, že majú minimálny počet členov a pokrývajú minimálny objem predávanej výroby, ktoré sa určia v súlade s postupom ustanoveným v článku 45;

b) je dostatočne preukázané, že vykonávajú svoju činnosť správne z hľadiska lehoty a efektívnosti;

c) svojim členom umožnia efektívne získať technickú pomoc pri používaní metód pestovania, ktoré priaznivo vplývajú na životné prostredie;

d) efektívne poskytnú svojim členom technické prostriedky na skladovanie, balenie a predaj ich výrobkov a zabezpečia správne riadenie obchodných a rozpočtových činností.

…“

5 Článok 15 nariadenia č. 2200/96 upravil podmienky pre poskytovanie finančnej pomoci Spoločenstva organizáciám výrobcov, ktoré vytvárajú prevádzkový fond. Článok 48 tohto nariadenia stanovil, že Európska komisia prijme pravidlá pre jeho uplatňovanie. Nariadenie Komisie, ktoré sa v tejto súvislosti uplatňuje na skutkový stav vo veci samej, je nariadenie č.1432/2003.

6 Článok 6 nariadenia č. 1432/2003 stanovil:

„1. Členské štáty sa ubezpečujú, že organizácie výrobcov majú k dispozícii pracovníkov, infraštruktúru a vybavenie potrebné na dosiahnutie cieľov ustanovených v článku 11 nariadenia… č. 2200/96 a zabezpečujú ich základné fungovanie, najmä:

— vedomosti o výrobe svojich členov,

— triedenie, skladovanie a balenie výroby svojich členov,

— riadenie obchodu a rozpočtu,

— centralizované účtovníctvo a systém fakturácie.

2. Členské štáty stanovujú podmienky, podľa ktorých môže organizácia výrobcov zveriť tretej strane vykonávanie úloh stanovených v článku 11 nariadenia… č. 2200/96.“

7 V tejto súvislosti treba uviesť, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska neprijalo ustanovenia o podmienkach, podľa ktorých môže organizácia výrobcov zveriť tretím osobám vykonávanie úloh uvedených v článku 11 nariadenia č. 2200/96.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

8 Na konci roka 2003 Fruition požiadala britské orgány, aby jej uznali postavenie organizácie výrobcov v kategórii „všetky druhy ovocia“. Vo svojej žiadosti o toto uznanie Fruition uviedla najmä tieto informácie týkajúce sa jej štruktúry, rozhodovacích postupov a priestorov:

„[Fruition] nemá žiadnu materskú spoločnosť alebo dcérske spoločnosti, má však uzatvorenú obchodnú dohodu s Northcourt Group Ltd [ďalej len ‚Northcourt‘], čo je spoločnosť, ktorej väčšina členov (ale nie všetci) patria aj [spoločnosti Fruition]. [Northcourt] využíva Worldwide Fruit [ďalej len ‚WWF‘], v ktorej vlastní obchodný podiel vo výške 20 %, ako svojho obchodného zástupcu. WWF zamestnáva personál pre obchodné, technické a administratívne záležitosti, ako aj záležitosti súvisiace s kvalitou, plánovaním a výpočtovou technikou, ktorý poskytuje služby [spoločnosti Fruition].

…

Operatívne obchodné rozhodnutia prijíma predstavenstvo, ktorého členovia sú volení spomedzi členov. … Hlasovacie práva členov závisia od obratu dosiahnutého prostredníctvom členov [spoločnosti Fruition], pričom každý z jej členov môže mať najviac 10 % hlasov.

…

Skladovanie, balenie a marketingové plány majú na starosti zamestnanci spoločnosti WWF a schvaľuje ich [Northcourt] a [Fruition]. Skladovanie a balenie pre viac ako 100 členov [spoločnosti Fruition] sa uskutočňuje v približne 30 hlavných skladoch a 10 hlavných baliarňach, ktoré všetky vlastnia jednotliví členovia…

…

[Fruition] nevlastní žiadny hnuteľný ani nehnuteľný majetok – skladovanie a balenie sa uskutočňuje výlučne v priestoroch členov…. [spoločnosti Fruition] v týchto priestoroch poskytuje určité zariadenia na balenie a na zlepšenie skladovania …“

9 Po predložení tejto žiadosti o uznanie britské orgány vykonali v spoločnosti Fruition kontrolnú návštevu. Vypracovali zápisnicu o kontrole, v ktorej uviedli, že existuje obchodná dohoda so spoločnosťou Northcourt s cieľom využívať služby spoločnosti WWF a že Fruition má len dvoch priamych zamestnancov, zamestnanca zodpovedného za správu a jeho osobného asistenta, pričom obaja pracujú na čiastočný úväzok.

10 V decembri 2003 tieto orgány na základe nariadenia č. 2200/96 uznali Fruition ako organizáciu výrobcov. Fruition mohla následne získať pomoc Spoločenstva, o ktorú sa uchádzala a ktorú spravovali príslušné britské orgány, pričom táto pomoc sa poskytovala len výrobcom združeným do organizácií výrobcov.

11 V rokoch 2004 a 2005 tieto orgány vypracovali ďalšie dve zápisnice o kontrolách, v ktorých uviedli, že organizácia výrobcov Fruition vykonávala svoju činnosť uspokojivo.

12 Rozhodnutím z 10. júla 2006 minister odobral Fruition postavenie organizácie výrobcov s odôvodnením, že funkcie, ktoré mala zabezpečovať, boli takmer úplne externalizované a spoločnosť nepredložila dostatočné dôkazy o tom, že tieto externalizované funkcie kontrolovala. Toto rozhodnutie

bolo prijaté po kontrole zo strany Komisie, ktorá prijala záver, že viaceré britské organizácie výrobcov, medzi nimi Fruition, nespĺňali kritériá na uznanie podľa nariadenia č. 2200/96. Pokiaľ ide konkrétne o Fruition, Komisia v zásade dospela k tomuto záveru:

„101 členov [spoločnosti Fruition] vlastní obchodné podiely takmer vo výške 100 % základného imania spoločnosti [Northcourt]. Táto spoločnosť vlastní v spoločnosti WWF obchodný podiel vo výške 50 %. Ďalších 50 % vlastní spoločnosť, ktorú vlastnia poľnohospodári na Novom Zélande. Neexistuje žiadna dohoda medzi [spoločnosťou Fruition] a touto spoločnosťou.

WWF uvádza na trh takmer 100 % výroby [spoločnosti Fruition]. WWF tiež zodpovedá za organizáciu pohybu, triedenia, balenia, zaisťovania kvality výrobkov, ako aj za celkovú kontrolu výroby v mene [spoločnosti Fruition]. Technické služby a fakturáciu vykonáva taktiež WWF. WWF účtuje [spoločnosti Fruition] za poskytovanie vyššie uvedených služieb približne 150 000 [libier šterlingov (GBP)]. Je zrejmé, že WWF predstavuje jadro celej organizácie a vykonáva všetky činnosti, ktoré by za normálnych okolností mala vykonávať organizácia výrobcov.

Komisia sa domnieva, že [Fruition] nespĺňa podmienky uznania, pretože činnosti organizácie výrobcu vykonáva WWF bez toho, aby jej ich Fruition zverila. Okrem toho problémom ostáva štruktúra v tom zmysle, že výrobcovia združení v rámci Fruition nemajú väčšinu hlasov, aby mohli prijímať rozhodnutia týkajúce sa spoločnosti WWF, čo je v rozpore s článkom 11 ods. 1 písm. d) bodom 3 nariadenia č. 2200/96.“

13 Listom zo 7. apríla 2008 minister potvrdil svoje rozhodnutie o odobratí z 10. júla 2006 a zamietol odvolanie spoločnosti Fruition podané v rámci správneho konania v Spojenom kráľovstve.

14 Dňa 2. júla 2008 Fruition podala návrh na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Na podporu svojho návrhu Fruition spochybňuje, že nariadenie č. 2200/96 vyžaduje, aby organizácia výrobcov kontrolovala externalizované činnosti, a na základe toho tvrdí, že vo veci samej splnila kritériá na uznanie podľa tohto nariadenia.

15 Po vypočutí účastníkov konania a preskúmaní skutkového stavu vnútroštátny súd okrem iného konštatoval nasledujúce skutočnosti.

16 Pokiaľ ide o zmluvný vzťah medzi spoločnosťami Fruition a Northcourt, vnútroštátny súd uviedol, že od januára 2004 existoval návrh obchodnej dohody, ktorá ale nikdy nenadobudla platnosť, a táto dohoda umožňovala, aby sa organizácia výrobcov podľa nariadenia č. 2200/96 využívala pod výlučnou kontrolou spoločnosti Northcourt. Vzhľadom na neexistenciu písomnej dohody vnútroštátny súd rozhodol, že skutočný zmluvný vzťah medzi spoločnosťami Fruition a Northcourt sa musí určiť na základe ich vzájomných transakcií. Tento súd tiež uviedol, že neexistuje žiadna písomná dohoda medzi spoločnosťami Fruition a WWF.

17 Pokiaľ ide o vzťah medzi spoločnosťami Northcourt a WWF, vnútroštátny súd konštatoval, že na základe dohody uzavretej v roku 2000 WWF môže kontrolovať spoločnosť Northcourt rovnakým spôsobom, ako podľa návrhu obchodnej dohody z roku 2004 Northcourt kontroluje spoločnosť Fruition.

18 Vnútroštátny súd si ďalej všimol, že Northcourt je v podstate povinná plniť pokyny spoločnosti Fruition, keďže členovia spoločnosti Fruition vlastnia obchodný podiel vo výške 93 % v spoločnosti Northcourt a všetci členovia predstavenstva sú členmi spoločnosti Fruition. Konštatoval tiež, že Northcourt kontroluje rozhodnutia spoločnosti WWF, keďže je nesporné, že ku dňu odobratia uznania táto spoločnosť vlastnila obchodný podiel spoločnosti WWF vo výške 50 %, nie podiel vo výške 20 %, ako sa to uvádza v žiadosti spoločnosti Fruition o uznanie, a rozhodnutia sa musia prijímať

jednomyseľne. Súd ďalej uviedol, že neexistujú dôkazy o tom, že Northcourt alebo WWF sa zmluvne zaviazali plniť pokyny spoločnosti Fruition, keďže takýto prejav vôle podľa neho nevyplýva ani z písomnej dohody, ani zo žiadnych vysvetlení uvedených v dokumentoch v spise.

19 Vnútroštátny súd napokon rozhodol, že vzťah medzi spoločnosťou Fruition na jednej strane a spoločnosťami Northcourt a WWF na druhej strane je vzťahom, ktorý existuje na základe konsenzu a pravdepodobne aj na základe vzájomných ústupkov. Uviedol, že WWF akceptovala rozhodnutia spoločnosti Fruition, aj keď mohlo ísť o rozhodnutia, ktoré sú v rozpore s jej vlastnými obchodnými záujmami. Vzhľadom na prekrývanie sa podielov, v situácii, keď Fruition mala v spoločnosti Northcourt podiel vo výške 93 % a Northcourt v spoločnosti WWF podiel vo výške 50 %, zmluvné strany podľa vnútroštátneho súdu napokon konali na základe konsenzu, čo zjavne nemôže znamenať, že Fruition by nevyhnutne presadzovala svoju vôľu pri každej príležitosti.

20 Na základe zistenia tohto skutkového stavu vnútroštátny súd zastával názor, že otázka predložená vo veci samej sa z hľadiska práva Únie v podstate týka toho, či nariadenie č. 2200/96 implicitne vyžaduje, aby organizácia výrobcov dávala pokyny externým prevádzkovateľom na základe dohody, alebo či naopak stačí, že vzájomné prepojenie podielov týchto spoločností im umožňuje uskutočňovať ich činnosť na základe konsenzu. Považuje za relevantné tvrdenie ministra, podľa ktorého ide o porušenie článku 11 tohto nariadenia, ak sa organizácia výrobcov vzdá celého svojho riadenia vrátane kontroly tohto riadenia v prospech externej spoločnosti, ale nedokáže presne určiť, v akom rozsahu a akým spôsobom sa táto kontrola musí zachovať a či vzájomné prepojenie podielov vo veci samej spĺňa požiadavky práva Únie.

21 Za týchto okolností High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Za okolností, v rámci ktorých

a) členský štát posudzoval uznanie subjektu za organizáciu výrobcu podľa článku 11 nariadenia č. 2200/96;

b) ciele a stanovy subjektu spĺňali požiadavky stanovené v článku 11 nariadenia č. 2200/96;

c) výrobcovia, ktorí boli členmi subjektu, prijímali všetky služby, ktoré im podľa článku 11 nariadenia č. 2200/96 musí poskytovať organizácia výrobcu a

d) subjekt poveril určité zmluvné strany poskytovaním podstatnej časti týchto služieb,

má sa článok 11 nariadenia č. 2200/96 v súlade so zásadou právnej istoty vykladať tak, že vyžaduje, aby mal subjekt istý stupeň kontroly nad uvedenými zmluvnými stranami?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, aký stupeň kontroly sa vyžadoval podľa článku 11 nariadenia č. 2200/96?

3. Konkrétne, mal subjekt taký stupeň kontroly, ak vôbec nejaký mal, ktorý sa vyžadoval podľa článku 11 nariadenia č. 2200/96, za okolností, v rámci ktorých:

a) zmluvnými stranami boli:

(1) spoločnosť, v ktorej obchodné podiely vo výške 93 % vlastnili členovia subjektu, a

(2) spoločnosť, v ktorej obchodný podiel vo výške 50 % vlastnila prvá spoločnosť a ktorej stanovy stanovovali, že rozhodnutia prijímané spoločnosťou by sa mali prijímať jednomyseľne;

b) žiadna zo spoločností nepodliehala zmluvnej povinnosti riadiť sa pokynmi subjektu, pokiaľ ide o predmetné činnosti; ale

c) v dôsledku štruktúry obchodných podielov opísanej vyššie subjekt a zmluvné strany konali na základe konsenzu?

4. Pokiaľ ide o odpovede na vyššie uvedené otázky, je relevantné, že:

a) článok 6 ods. 2 nariadenia [č. 1432/03] v relevantnom čase výslovne stanovoval, že ‚členské štáty [mali stanoviť] podmienky', za ktorých môže organizácia výrobcu zveriť tretej strane vykonávanie svojich úloh;

b) členský štát uvedený v prvej otázke v relevantnom čase takéto podmienky nestanovil?"

O prejudiciálnych otázkach

22 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 11 nariadenia č. 2200/96 treba vykladať v tom zmysle, že na to, aby organizácia výrobcov mohla splniť podmienky stanovené v tomto ustanovení, po tom, čo poverila tretie osoby vykonávaním činností podstatných na uznanie podľa tohto ustanovenia, je povinná si zachovať kontrolu nad týmto vykonávaním, prípadne v akom rozsahu sa táto kontrola musí zachovať.

23 Na úvod treba uviesť, že nijaké ustanovenie tohto nariadenia nebráni externalizácii činností stanovených v jeho článku 11.

24 V tejto súvislosti treba uviesť, že odôvodnenie 7 nariadenia č. 1432/2003 predpokladá možnosť, že organizácia výrobcov nemôže priamo zabezpečiť všetky svoje činnosti a článok 6 ods. 2 tohto nariadenia výslovne stanovuje možnosť, aby organizácia výrobcov zverila tretej osobe vykonávanie činností stanovených v tomto článku 11.

25 Táto externalizácia však v nijakom prípade neumožňuje organizáciám výrobcov, aby sa oslobodili od podmienok, ktoré musia splniť, aby mohli byť uznané podľa článku 11 nariadenia č. 2200/96. Ako totiž vyplýva z tohto článku, členské štáty uznajú za organizácie výrobcov v zmysle tohto nariadenia len tie, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v prvých dvoch odsekoch tohto článku. Medzi týmito podmienkami je okrem iného uvedená aj podmienka v odseku 2 písm. b) tohto článku, podľa ktorej tieto organizácie musia poskytnúť dostatočnú záruku, pokiaľ ide o vykonávanie, dĺžku a efektívnosť ich činnosti.

26 Pri podaní žiadosti o uznanie v zmysle tohto nariadenia sa totiž tieto organizácie zaväzujú dodržiavať uvedené podmienky počas celého obdobia uznania, najmä efektívne vykonávať základné činnosti, ktoré im prislúchajú podľa článku 11 tohto nariadenia. Pre zachovanie ich postavenia organizácie výrobcov je preto nevyhnutné, aby tieto organizácie po tomto uznaní aj naďalej dohliadali na plnenie všetkých podmienok tohto uznania počas celého tohto obdobia, najmä aby zabezpečili efektívne vykonávanie svojej činnosti.

27 Keby organizácia výrobcov mohla poveriť tretie osoby úplne autonómnym výkonom týchto svojich základných činností bez akejkoľvek kontroly, nemohla by už nepretržite dohliadať na dodržiavanie podmienok uznania stanovených v článku 11 vrátane tých podmienok, ktoré si vyžadujú zabezpečenie efektívneho vykonávania týchto činností.

28 Pokiaľ ide o úroveň kontroly potrebnej podľa nariadenia č. 2200/96, ak organizácia výrobcov poverí tretie osoby vykonávaním činností podstatných na uznanie podľa článku 11 tohto ustanovenia, treba uviesť, že vzhľadom na to, že táto organizácia je povinná nepretržite dohliadať na dodržiavanie

podmienok svojho uznania vrátane tých podmienok, ktoré si vyžadujú zabezpečenie efektívneho vykonávania jej činnosti, túto požiadavku kontroly možno splniť len vtedy, ak kontrola umožňuje tejto organizácii účinne a reštriktívne zasiahnuť pri tomto vykonávaní.

29 Takáto požiadavka kontroly sa považuje za splnenú, keď dohoda umožňuje dotknutej organizácii výrobcov, aby bola aj naďalej zodpovednou za výkon externalizovaných činností, ako aj za kontrolu celkového riadenia, tak, aby si v najnutnejšom prípade zachovala kontrolnú právomoc a prípadne aj právomoc účinne a reštriktívne zasiahnuť pri tomto vykonávaní počas celého obdobia trvania dohody.

30 V tejto súvislosti preto prax spočívajúca v tom, že rozhodnutia medzi organizáciou výrobcov a treťou osobou, s ktorou spolupracuje, sa prijímajú formou konsenzu, nemôže zaručiť splnenie požiadavky kontroly.

31 Vzhľadom na to, že ide o preskúmanie zložitých skutkových a právnych situácií, je však úlohou príslušného vnútroštátneho súdu, aby v každom prípade a s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti vrátane povahy a rozsahu externalizovaných činností preveril, či si organizácia výrobcov zachovala požadovanú kontrolu podľa článku 11 nariadenia č. 2200/96.

32 Z predchádzajúcich úvah preto vyplýva, že článok 11 nariadenia č. 2200/96 sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby organizácia výrobcov mohla splniť podmienky uznania stanovené v tomto ustanovení, po tom, čo poverila tretie osoby vykonávaním činností podstatných na toto uznanie podľa tohto ustanovenia, je povinná uzavrieť dohodu, na základe ktorej zostane zodpovedná za toto vykonávanie, ako aj za kontrolu celkového riadenia tak, aby si v najnutnejšom prípade zachovala kontrolnú právomoc a prípadne aj právomoc účinne a reštriktívne zasiahnuť pri tomto vykonávaní počas celého obdobia trvania dohody. Je úlohou príslušného vnútroštátneho súdu, aby v každom prípade a s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci vrátane povahy a rozsahu externalizovaných činností preskúmal, či si dotknutá organizácia výrobcov zachovala túto kontrolu.

O trovách

33 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 11 nariadenia Rady (ES) č. 2200/96 z 28. októbra 1996 o spoločnej organizácii trhu s ovocím a zeleninou, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 2699/2000 zo 4. decembra 2000, sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby organizácia výrobcov mohla splniť podmienky uznania stanovené v tomto ustanovení, po tom, čo poverila tretie osoby vykonávaním činností podstatných na toto uznanie podľa tohto ustanovenia, je povinná uzavrieť dohodu, na základe ktorej zostane zodpovedná za toto vykonávanie, ako aj za kontrolu celkového riadenia tak, aby si v najnutnejšom prípade zachovala kontrolnú právomoc a prípadne aj právomoc účinne a reštriktívne zasiahnuť pri tomto vykonávaní počas celého obdobia trvania dohody. Je úlohou príslušného vnútroštátneho súdu, aby v každom prípade a s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci vrátane povahy a rozsahu externalizovaných činností preskúmal, či si dotknutá organizácia výrobcov zachovala túto kontrolu.

Podpisy